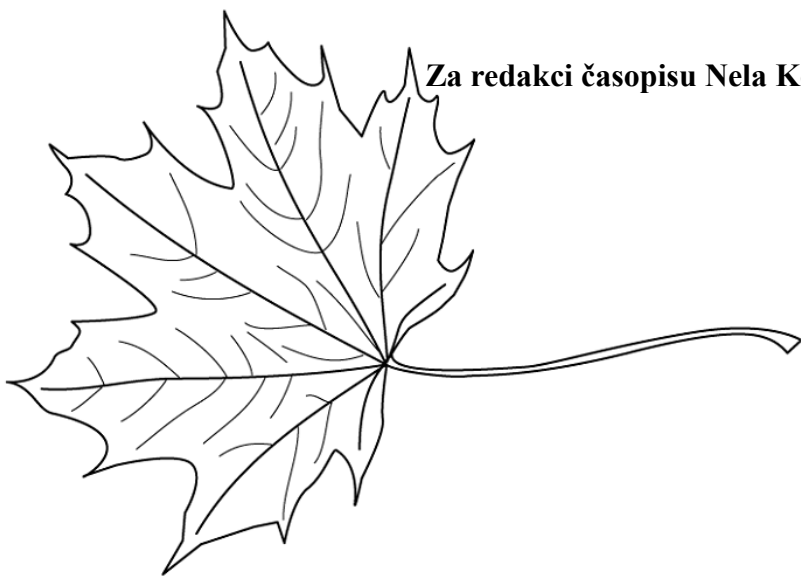

Milí čtenáři,

pojd'te si přečíst první číslo školního časopisu AŤ SE VÍ! Zde se můžete dozvědět o tom, jak začal nový školní rok, který bude určitě plný krásných zážitků. Dále zde najdete článek o oslavě 55. narozenin naší základní školy a také informaci o několika vítězích výtvarných soutěží. Nebude chybět ani článek o branném dnu. Letošní rok proběhne ve znamení celoškolního projektu: Fauna a flóra. Náš časopis vás bude o všech akcích samozřejmě informovat. Tak se dejte do čtení: Ať víte víc!

Za redakci časopisu Nela Kojanová

Základní škola v Líbeznicích slavila 55. narozeniny

Přestože byla dne 10. 9. sobota, žila líbeznická Základní škola již od ranních hodin čilým životem. Po celý den sem přicházeli lidé. Vítaly je žákyně devátého ročníku malým dárkem pro štěstí. Každý návštěvník mohl v jídelně nebo venku na připravených

stolech ochutnat
dobrotu, které
připravily paní
kuchařky i paní
učitelky.

Většina
příchozích se srdečně
vítala se svými
známými – učiteli
s bývalými žáky, nebo
se svými kolegy, které
již léta neviděli,

bývalí žáci se spolužáky a učiteli. Všichni listovali ve starých kronikách a fotografiích, které byly soustředěny na výstavě nazvané Historie a současnost líbeznické školy.

Starosta obce, pan Martin Kupka, slavnostně otevřel novou moderní počítačovou učebnu. Uplynulo vlastně pouze několik dní od 1. září, kdy předával žákům líbeznické školy krásné nové sportovní hřiště.

Slunce svítilo na velmi hezky a vkusně upravenou školní zahradu a návštěvníci odcházeli s pocitem, že ty 55. narozeniny svojí školy pěkně oslavili.

Branný den v líbeznické škole

Ve čtvrtek 29. 9. nechali žáci líbeznické školy své učebnice doma, sportovně se oblékli a vyrazili plnit úkoly Branného dne.

Celou akci zaštiťovali členové místní Obecní policie, jejichž přítomnost vzbuzovala u dětí respekt a zvyšovala úroveň Branného dne.

Po zaznění sirény proběhla evakuace a děti se ukázněně shromáždily před budovou školy. Poté vybíhaly za svými úkoly. Ve skupinách odpovídaly na dotazy a prováděly cviky na jednotlivých stanovištích, kde učitelé hodnotili jejich znalosti ze zdravotvědy, řešení

krizových situací i jejich fyzickou zdatnost. Největší nadšení vzbudilo dopravní hřiště, které pro žáky 1. stupně připravila líbeznická Obecní policie.

Nakonec se všichni účastníci sešli na školním hřišti, kde zatleskali vítězným družstvům a po slavnostním zakončení Branného dne Rudolfem Sedlákem, velitelem Obecní policie Líbeznice, pospíchali na zasloužený oběd.

Úspěch ve výtvarné soutěži

Již druhým rokem vyhlásilo Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR a Asociace poskytovatelů sociálních služeb výtvarnou soutěž **Šťastné stáří očima dětí**. V loňském roce obsadila první místo v této soutěži Kateřina Šoltysová, žákyně naší školy, která tak získala 10 000 Kč na rozvoj výtvarné výchovy. Za tuto částku jsme pořídili tiskařský lis.

Letos do soutěže zaslalo své práce 1500 dětí z celé České republiky a v této veliké konkurenci obsadila **druhé místo** žákyně sedmé třídy líbeznické školy **Michaela Černochová**. Cenu jí předal ministr práce a sociálních věcí Dr. Ing. Jaromír Drápek a akademický malíř Kristian Kodet.

Blahopřejeme mladým výtvarnicím

Městská část Praha 18 vyhlásila počátkem letošního školního roku výtvarnou soutěž pro děti s tematikou Můj domov a Moje rodina. **Nikola Hlaváčová**, žákyně 7. ročníku líbeznické ZŠ, získala ve své kategorii za pastel líbeznického kostela **3. místo**. **Eliška Lukavská** z 1. třídy obsadila ve své kategorii za kresbu rodinných příslušníků také krásné **3. místo**.

O ŠESTIKRÁSCE A BERUŠCE

A bylo jaro, vše se začalo zelenat a kvést. S prvními jarními sněženkami a petrklíči vyrostla jedna krásná sedmikráska. S květinami se také probudil rozličný hmyz. Všichni hmyzí přátelé i nepřátelé si začali hledat něco k snědku a někteří si už dokonce začali dělat zásoby na zimu. Jedna malá beruška se také vydala na průzkum okolí. Možná chtěla i něco sníst, když tu najednou se ze slunečního dne stal den zamračený, z oblohy začaly padat velké kapky a malá beruška se neměla kam schovat. Proto se zastavila v běhu a rozhlédla se. Nedaleko viděla krásnou sedmikrásku, která měla listy nasměrované tak, že pod ně nepršelo. Malá beruška se tam šla tedy schovat. Sedmikráska ji pod sebe pustila a začaly si povídat. Během chvilky se z nich staly dvě dobré kamarádky a zjistily, že mají cosi společného. Sedmikráska měla totiž sedm okvětních lístků a beruška měla sedm teček na krovkách. Děšť brzy ustal a začala se blížit noc, beruška tedy odlétla domů a slíbila sedmikrásce, že se opět zítra uvidí. Postupem času se z nich staly nejlepší kamarádky a jaro se mezitím proměnilo v léto. Beruška stále lítala za sedmikráskou, když tu najednou zafoukal silný vítr: „Fůůůůů“, sedmikrásce odlétl jeden okvětní lístek, a tak se rozbrečela: „Už nejsem sedmikráska, jsem jen šestikráska“. Beruška jí na to odpověděla „Neboj, to bude dobrý, uvidíš“. Druhý den už ale beruška za šestikráskou nepřiletěla. Šestikráska si myslela, že už ji beruška nemá ráda, ale to se mylila. Jelikož beruška odletěla k brouku malíři, aby jí zamaloval jednu tečku, chtěla jich mít šest. Beruška plánovala, že se vrátí do dvou dnů, ale netušila, že ji chytí dvě malé děti a vezmou si ji domů. Děti ji měly v nějaké krabičce, se kterou stále třásly. Jejich maminka to naštěstí zjistila a malou berušku pustila. Beruška tedy letěla k brouku malíři. Doletěla tam před setměním. Brouk malíř jí tedy přes noc zamaloval jednu tečku. Ona se ráno vydala na zpáteční cestu. Nakonec doletěla v pořádku a první, co udělala, bylo to, že letěla za šestikráskou a ukázala jí, že má jen šest teček. Šestikráska byla tak šťastná! Beruška začala vyprávět o tom, jak ji chytily malé děti a co všechno prožila. Od té doby se už nikdy nespustily z očí. Právě přátelství trvá totiž po celý život.

Dan Kraus VIII.A

ŠŤASTNÁ MAJITELKA CHAMELEONA

Pan Miroslav Hořák ze záchrané stanice zvířat Ikaros od Pelhřimova přijíždí na besedu o zajímavých zvířatech do Základní školy Líbeznice již tradičně. Předvádí nadšeným dětem své chráněnce: fretky, činčily, hady, ještěry i pavouky sklípky.

Letos byla jeho návštěva pro žáky školy ještě zajímavější. Zúčastnili se totiž celorepublikové výtvarné soutěže, kterou záchraná stanice zvířat vyhlásila, a kreslili a malovali chameleony. Věděli již, že z naší školy jsou dokonce tři ocenění, ale, kdo to je a kdo získal první cenu – živého chameleona, to nevěděli.

Na konci besedy poblahopřál pan Hořák vítězům. Třetí místo obsadil Martin Pešek z devátého ročníku, druhé Jaromír Maier také z devátého ročníku – chlapci dostali knihy o zvířatech. Nejvíce se líbil obrázek Terezky Grubauerové ze sedmé třídy, a tak si domů odnášela krásné mládě chameleona.

Terezko, gratulujeme! Dobře se o zvířátko starej!

Život obyčejného křečka

Sedím si tu na bobku
a bolí mě záda.
Chtěl bych jíst a nemůžu,
miska je už prázdná.
Z běhacího kolečka
se mi motá hlava.
Z prolézaček zase nevím
kde je pravá strana.
Narážím tu do skla,
děti se mi smějí.
A když se chci vyspat
tak si se mnou hrají.
Záchůdek mi čistí
za tři týdny.
Vám by se to líbilo?
Lidi jsou tak divní!

Tereza Grubauerová
VII. B

ŽÁRLIVOST

Měla svátek někdy teď,
je mu dost co závidět.
Jenže je mu sedmnáct,
vypadá jak Bonifác!

Nebudu ho urážet,
jenom na ní dorážet.
Ať ho nechá napořád,
já ji budu mít víc rád.

